

[Grønning.]

sindet ikke var fastlagt som Ledemotiv for Regeringens Politik, saaledes som det nu er Tilfældet.

Det konservative Folkeparti har mange Gange — senest for faa Dage siden gennem vore Ordførere saavel i dette høje Ting som i Landstinget — givet Udtryk for vort Ønske om en kraftig Nedsættelse af disse Skatter, og da Landbruget som forud nævnt ikke længere kan udrede Ejendomsskatterne i nuværende Omfang, frembyder der sig nu en glimrende Lejlighed for Regeringen til for Folkets Aasyn at anskueliggøre Dybden og Indholdet i den planlagte Borgersindets Politik. Adskillige af disse Skattemillioner anvendes nu til Opretholdelse af den Hær af arbejdsledige, som Landbruget trods rigeligt Arbejde ikke kan holde i Gang, fordi Skattekravene ogsaa gør Indgreb i de Konti, paa hvilke der staar Arbejdsløn. En kendelig Formindskelse af Ejendomsskatterne vil derfor næsten automatisk forøge Arbejdsdagens Antal, og ikke blot i Landbruget, men ogsaa i Handel, Haandværk og Industri.

Alt tyder paa, at den Tid, vi gaar i Møde, bliver saa streng, at der ikke bliver Raad til at holde arbejdsføre Mænd ledige. Der maa skaffes dem Arbejde, og Arbejde maa kræves i videst mulige Omfang. Denne Opgave kan ikke løses af Staten alene, maaske heller ikke af Erhvervene alene, men ved Samarbejde mellem Staten og Erhvervene kan den løses, da der er Arbejde nok til alle, og da Ledigheden ikke er noget, der er bestemt af Skæbnen eller Naturen, men har sin Rod i en økonomisk Politik, som ikke virker fremmende, men hemmende paa Landets Erhvervsliv og derved hindrer en intensiv Udnyttelse af alle Hjælpekilder og Næringsveje til Skade for Produktion og Beskæftigelse.

Regeringens manglende Lydhørhed saavel over for Landbrugets Krav som over for de Tanker, der tidligere har været fremsat over for denne høje Regering, er medvirkende Aarsag til den vanskelige Situation inden for Landbruget, som møder os i Dag. Disse Vanskeligheder knytter sig jo i væsentlig Grad til Spørgsmaalet om Opretholdelse af Produktionen, ganske særlig Smørproduktionen, i hidtidigt Omfang.

Den Overenskomst, mit Parti for nogle Dage siden sluttede med Regeringen, tog saa godt som udelukkende Sigte paa med Beholdelse af Kronens internationale Købeevne at afbøde de særlige Vanskeligheder for Landbruget, som er fremkommet ved

den gennemførte Ændring af Regeringens Valutapolitik, hvorved Kronekursen forhøjedes i Forhold til Sterling. Denne Udligning mellem den gældende og den tidligere Notering er udført paa en Maade, som alle Befolkningsklasser, ogsaa Landbruget, vil være tjent med, og mit Parti lægger megen Vægt paa, at Udligningen foregaar over Noteringen og derved kommer alle Producenter til gode.

I øvrigt ønsker jeg at fremhæve, at det var en konservativ Forudsætning for Overenskomstens Indgaaelse, at der snarest gennemførtes Foranstaltninger, sigtende til at lette Landbrugets Byrder. Thi selv om dette skarpt afgrænsede Spørgsmaal nu er løst, staar endnu tilbage saa at sige alle de Vanskeligheder, som Krigssituationen har ført med sig for Landbruget — ikke mindst det grelle Misforhold mellem Prisen paa vore Salgsprodukter og Prisen paa de udenlandske Raastoffer, fortrinnsvis Oliekager, som er nødvendige for Produktionen.

Hvad Prisen angaar, kan det ikke nægtes, at det har gjort et meget pinligt Indtryk i danske Landbrugskredse, at dansk Smør, som af engelske Købmænd og Forbrugere i en Menneskealder har været honoreret som et Kvalitetsprodukt, nu handles som en Stabelvare og til en Pris, der kun dækker $\frac{2}{3}$ af Produktionsomkostningerne. Men ogsaa de hjemlige Vanskeligheder er blevet større end nødvendigt, fordi vi paa dette Omraade, som paa flere andre, har staaet uden ethvert Beredskab ud over en Raastofkommission, der nu har siddet i $2\frac{1}{2}$ Aar, uden at dens Overvejelser paa dette Omraade endnu er Offentligheden bekendt. Men selv om Regeringen ikke herfra skulde have modtaget nogen Tilskyndelse til at foretage Beredskabsforanstaltninger paa dette Omraade, er der fra anden Side sket Henvendelse til Regeringen herom, saavel fra Det konservative Folkeparti som ogsaa fra et fremtrædende Medlem inden for Regeringens eget Parti og snævrere Kreds.

Endskønt det ikke umiddelbart fremgaar af Regeringens Politik, at den har imødeset en Situation som den, der nu er indtraadt, tør man vel alligevel gaa ud fra, at Krigsudbruddet med alle dets Følger ikke er kommet Regeringen som en fuldkommen Overraskelse — for i saa Fald maatte Befolkningen være meget betænkelig ved en Ledelse, som Begivenhederne i den Grad kommer bag paa; men *har* man forudset Muligheden af disse Begivenheder, er det til Gengæld uforstaaeligt, at man ikke i